മധുരമായ കുട്ടികളേ, അച്ഛന്റെ ആശിർവാദം നേടണമെങ്കിൽ ഓരോ ചുവടും ശ്രീമതമനുസരിച്ച് നടക്കണം, പെരുമാറ്റം നന്നായിരിക്കണം.

ചോദ്യം:- ആർക്കാണ് ശിവബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയറാൻ കഴിയുന്നത്?
ഉത്തരം:- ആർക്കാണോ ബ്രഹ്മാ ബാബ ഗ്യാരന്റി നൽകുന്നത് അതായത് ഈ കുട്ടി സർവീസബിൾ ആണ്, ഇയാൾ സർവ്വർക്കും സുഖം നൽകുന്നു, മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ ആർക്കും ദുഃഖം നൽകുന്നില്ല. അങ്ങനെ എപ്പോഴാണോ ഇദ്ദേഹം (ബ്രഹ്മാ ബാബ) പറയുന്നത്, അപ്പോൾ ശിവബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയറാൻ കഴിയുന്നു.
ചോദ്യം:- ഈ സമയം നിങ്ങൾ ആത്മീയ സേവകർ ബാബയോടൊപ്പം ഏതൊരു സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്?
ഉത്തരം:- മുഴുവൻ വിശ്വത്തിന്റെ എന്നുമാത്രമല്ല അഞ്ച് തത്ത്വങ്ങളേയും പാവനമാക്കുന്നതിന്റെ സേവനമാണ് നിങ്ങൾ ആത്മീയ സേവകർ ചെയ്യുന്നത്, അതിനാൽ നിങ്ങളാണ് സത്യ-സത്യമായ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകർ.

ഗീതം:- മതാ-പിതാക്കൾതൻ ആശിർവാദം നേടീടൂ...

ഓം ശാന്തി. കുട്ടികൾ ഗീതം കേട്ടല്ലോ. അങ്ങനെ ലൗകിക മാതാ പിതാക്കന്മാരുടെ ആശിർവാദം ഒരുപാടുപേർ എടുക്കുന്നുണ്ട്. മക്കൾ കാൽതൊടുമ്പോൾ അച്ഛനമ്മമാർ ആശിർവദിക്കുന്നു. ഈ വിളംബരം ലൗകിക അച്ഛനമ്മമാരെക്കുറിച്ച് നടത്തുന്നതല്ല. വിളംബരം അർത്ഥം വളരെപേർക്ക് കേൾക്കാനുള്ളത്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനെപ്പറ്റി തന്നെയാണ് ഇങ്ങനെ പാടാറുള്ളത് എന്തെന്നാൽ അങ്ങ് തന്നെ മാതാവും പിതാവും ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ബാലകരാണ്...അങ്ങയുടെ കൃപ അഥവാ ആശിർവാദത്താൽ അളവറ്റ സുഖം ലഭിക്കുന്നു. ഭാരതത്തിൽ തന്നെയാണ് ഈ മഹിമ പാടാറുള്ളത്. തീർച്ചയായും ഭാരതത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് അപ്പോഴാണ് പാടപ്പെട്ടതും. തീർത്തും പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്ക് പോകണം. ബുദ്ധി പറയുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രചയിതാവ് ബാബ ഒന്ന് മാത്രമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും സുഖമാണ്. അവിടെ ദുഃഖത്തിന്റെ പേരോ അടയാളമോ ഉണ്ടാവുകയില്ല അതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ ഗീതം പാടുന്നത്, ദുഃഖത്തിൽ എല്ലാവരും ഓർമ്മിക്കുന്നു സുഖത്തിൽ ആരും ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. അരകല്പം ദുഃഖമായതിനാൽ എല്ലാവരും ഓർമ്മിക്കുന്നു. സത്യുഗത്തിൽ അളവറ്റ സുഖമാണുള്ളത്, അതിനാൽ തന്നെ അവിടെ ആരും ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. മാനവർ കല്ലുബുദ്ധികൾ ആയതുകാരണം ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കലിയുഗത്തിലാണെങ്കിൽ അഗാധമായ ദുഃഖം ആണ്. എത്ര കലഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. എത്രതന്നെ പഠിപ്പുള്ള വിദ്വാന്മാർ ആണെങ്കിലും, പക്ഷേ ഈ ഗീതത്തിന്റെ അർത്ഥം തീർത്തും അറിയുന്നില്ല. പാടുന്നു നീ തന്നെ മാതാവും പിതാവും... പക്ഷേ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല ഏത് മാതാവിന്റെയും പിതാവിന്റേയും മഹിമയാണ് എന്ന്. ഇത് ഒരുപാടുപേരുടെ കാര്യമാണ്. എല്ലാവരും ഈശ്വരന്റെ സന്താനങ്ങൾ തന്നെയാണ്, എന്നാൽ ഈ സമയം സർവ്വരും ദുഃഖികളാണ്. സുഖം ധാരാളം ആർക്കും ഇല്ലല്ലോ. കൃപയിലൂടെ തന്നെയാണ് സുഖം നേടേണ്ടത്. അകൃപയിലൂടെ ദുഃഖമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ബാബയെ കൃപാലു എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. സാധു സന്യാസിമാരേയും കൃപാലു എന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ അറിയുന്നുണ്ട് ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പടാറുണ്ട് നീ തന്നെ മാതാവും പിതാവും... ഇത് തീർത്തും യഥാർത്ഥമാണ്, എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ബുദ്ധിശാലികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ചോദിക്കും എന്തെന്നാൽ പരമാത്മാവിനെ ഗോഡ്ഫാദർ എന്നല്ലേ പറയാറുള്ളത്, അദ്ദേഹത്തെ പിന്നെ മാതാവ് എന്ന് എങ്ങനെ പറയും? അപ്പോൾ അവരുടെ ബുദ്ധി ജഗദംബയുടെ വശത്തേക്ക് പോകും. ജഗദംബയുടെ വശത്തേക്ക് ബുദ്ധി പോകുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ജഗത്പിതാവിന്റെ വശത്തേക്കും ബുദ്ധി പോകണമല്ലോ. ബ്രഹ്മാവും സരസ്വതിയും ഭഗവാൻ ഒന്നുമല്ല. ഈ മഹിമ അവരുടേതാകുന്നില്ല. അവരുടെ മുന്നിൽനിന്നു പോലും മാതാവ്-പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. മനുഷ്യർ പാടുന്നതുതന്നെ പരമപിതാവായ പരമാത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്, എന്നാൽ അറിയുന്നില്ല എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം എങ്ങനെ മാതാവും പിതാവും ആകുന്നു എന്ന്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളോട് പറയുകയാണ് നേടൂ നേടൂ മാതാ-പിതാക്കൾതൻ ആശിർവാദം നേടീടൂ... അർത്ഥം ശ്രീമതം അനുസരിച്ച് നടക്കൂ. തന്റെ പെരുമാറ്റം നന്നായിരുന്നാൽ സ്വയം തനിക്കുതന്നെ ആശിർവാദം ചെയ്യുകയാണ്. എന്നാൽ പെരുമാറ്റം നല്ലതല്ലെങ്കിൽ, ആർക്കെങ്കിലും ദുഃഖം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മാതാ-പിതാവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അഥവാ മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ട് ഓർമ്മ ചെയ്യിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ആശിർവാദം ലഭിക്കുകയില്ല. പിന്നീട് അത്രയും സുഖവും നേടാൻ

കഴിയില്ല. ബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയറാൻ കഴിയില്ല. ഈ ബാബയുടെ (ബ്രഹ്മാവിന്റെ) ഹൃദയത്തിൽ കയറുകയാണേങ്കിൽ ശിവബാബയുടെ ഹൃദയത്തിലും കയറും. ഈ പാടപ്പെടുന്നതെല്ലാം ആ മാതാ–പിതാവിനെയാണ്. ബുദ്ധി ആ പരിധിയില്ലാത്ത മാതാ–പിതാവിലേക്കാണ് പോകേണ്ടത്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുത്തേക്കു പോലും പലരുടെയും ബുദ്ധി പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ ജഗദംബയുടെ വശത്തേക്ക് ചിലരുടേത് പോകുന്നുണ്ട്. അവരുടെ മേള നടത്താറുണ്ട്, പക്ഷേ കർത്തവ്യം ആരും അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ നമ്മുടെ സത്യ–സത്യമായ മാതാവ് നിയമപ്രകാരം ബ്രഹ്മാവാണ്. ഇതും മനസ്സിലാക്കണം. ഓർമ്മയും അങ്ങനെ ചെയ്യണം. ഇത് മാതാവുമാണ് എന്നാൽ ബ്രഹ്മാ പിതാവുമാണ്. എഴുതുന്നു ശിവബാബ കെയർ ഓഫ് ബ്രഹ്മാ. അപ്പോൾ മാതാവും ഉണ്ട് പിതാവും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ കുട്ടികൾ ഈ പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കയറണം എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിൽ തന്നെയാണ് ശിവബാബ പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹം എപ്പോഴാണോ ഗ്യാരന്റി നൽകുന്നത് എന്തെന്നാൽ ശരിയാണ് ബാബാ ഈ കുട്ടി വളരെ നല്ല സർവീസബിൾ ആണ്, സർവ്വർക്കും സുഖം നൽകുന്നയാളാണ്. മനസാ–വാചാ–കർമ്മണാ ആർക്കും ദുഃഖം നൽകുന്നില്ല അപ്പോൾ ശിവബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയറാൻ കഴിയും. മനസാ–വാചാ–കർമ്മണാ എന്തെല്ലാം ചെയ്താലും, എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും അതിൽ നിന്നും സർവ്വർക്കും സുഖം ലഭിക്കണം. ദുഃഖം ആർക്കും നൽകരുത്. ദുഃഖം നൽകുന്നതിന്റെ ചിന്ത ആദ്യം മനസ്സിലാണ് വരുന്നത് പിന്നീട് കർമ്മത്തിൽ വരുന്നതിലൂടെ പാപമാകുന്നു. മനസാ കൊടുംകാറ്റുകൾ തീർച്ചയായും വരും പക്ഷേ കർമ്മത്തിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകരുത്.

അഥവാ ആരെങ്കിലും കോപിക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാബയോട് വന്ന് പറയണം – ബാബാ ഈ കാരണത്താൽ ഇയാൾ ഞങ്ങളോട് അപ്രസന്നനായിരിക്കുന്നു, അപ്പോൾ ബാബ മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കും. ഏതൊരു കാര്യവും ആദ്യം മനസ്സിൽ വരുന്നു. വാക്കിലും പിന്നെ കർമ്മത്തിലും ഉണ്ടാകുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് അച്ഛനമ്മമാരുടെ ആശിർവാദം നേടണമെങ്കിൽ ശ്രീമതപ്രകാരം നടക്കണം. ഒന്നിനെതന്നെയാണ് മാതാവെന്നും പിതാവെന്നും വിളിക്കുന്നത് അത് വളരെ ഗുഹ്യമായ കാര്യമാണ്. ഇത് ബ്രഹ്മാ പിതാവുമാണ് എന്നാൽ ബൃഹത്തായ അമ്മയുമാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ ബാബ ആരെ മാതാവ് എന്നുവിളിക്കും? ഈ മാതാവ് (ബ്രഹ്മാവ്) ഇപ്പോൾ ആരെ മാതാവ് എന്ന് വിളിക്കും? ഈ മാതാവിന്റെ മാതാവ് ആകാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. ഏതുപോലെ ശിവബാബക്ക് അച്ഛനില്ലയോ അതുപോലെ ഇദ്ദേഹത്തിന് അമ്മയും ഇല്ല. കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കിതരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം എന്തെന്നാൽ അഥവാ മനസാ,വാചാ,കർമ്മണാ ആർക്കെങ്കിലും ദുഃഖം നൽകുകയാണെങ്കിൽ ദുഃഖം പ്രാപ്തമാകും കൂടാതെ പദവിയും ഭ്രഷ്ടമാകും. സത്യമായ സാഹിബിനോട് സത്യമായിരിക്കണം, ഇദ്ദേഹത്തോടും സത്യമായിരിക്കണം. ഈ ദാദ തന്നെ യാണ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുന്നത് അതായത് ബാബാ ഈ കുട്ടി അത്രയും വലിയ സത്പുത്രനാണ് എന്ന്. ബാബ മഹിമയും ചെയ്യും. സർവീസബിൾ ആയിട്ടുള്ള കുട്ടികൾ ശരീരം–മനസ്സ്–ധനം എന്നിവയാൽ സേവനം ചെയ്യും, ആർക്കും ഒരിക്കലും ദുഃഖം നൽകില്ല, അങ്ങനെയുള്ളവർ ബാപ്ദാദയുടേയും മാതാവിന്റേയും ഹൃദയത്തിൽ കയറും. ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയറുക അർത്ഥം ശിവബാബ യുടെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറുക. എപ്പോഴും സത്പുത്രരായ കുട്ടികൾക്ക് ഈ വിചാരം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്തെന്നാൽ നാം എങ്ങനെ സിംഹാസന യോഗ്യരാകും. ഈ ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരിക്കും. സിംഹാസനം നമ്പർ അനുസരിച്ച് 8 എണ്ണമാണുള്ളത്. പിന്നെ 108 ഉം ശേഷം 16108 ഉം ഉണ്ട്, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ഉയർന്ന പദവി നേടും. രണ്ട് കല കുറഞ്ഞുപോയാലും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കാം എന്നതും ശോഭനീയമല്ല. സത്പുത്രരായ കുട്ടികൾ വളരെയധികം പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യും എന്തെന്നാൽ അഥവാ നമ്മൾ ഇപ്പോൾ പ്രിയപ്പെട്ട ബാബയിൽ നിന്ന് സൂര്യവംശത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ സമ്പത്ത് എടുത്തില്ലായെങ്കിൽ കല്പ–കല്പം എടുക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ അഥവാ വിജയമാലയിൽ കോർക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ കല്പ–കല്പം കോർക്കപ്പെടുകയില്ല. ഇത് കല്പ–കല്പത്തെ മത്സരമാണ്. ഇപ്പോൾ നഷ്ടം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ കല്പ–കല്പം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. പക്കാ വ്യാപാരി അവരാണ് ആരാണോ ശ്രീമതത്തിലൂടെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും പൂർണ്ണമായും ഫൊളോ ചെയ്യുന്നത്, അവർ ഒരിക്കലും ആർക്കും ദുഃഖം കൊടുക്കുകയില്ല. അതിൽ തന്നെ നമ്പർവൺ ദുഃഖമാണ് കാമ–കഠാര പ്രയോഗിക്കുക.

ബാബ പറയുന്നു ശരി കൃഷ്ണഭഗവാനുവാച ആണെന്നു കരുതൂ, എന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹവും നമ്പർ വൺ ആണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കും മാനിക്കണം അപ്പോഴേ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരി ആകാൻ കഴിയുള്ളൂ. അറിയാം കൃഷ്ണ ഭഗവാൻ ശ്രീമതത്തിലൂടെ ശിക്ഷണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ശരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നടക്കൂ. അദ്ദേഹവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ കാമം മഹാശത്രു ആണെന്ന്, അതിനെ ജയിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലേ. ഈ വികാരങ്ങളെ ജയിക്കുമ്പോഴേ കൃഷ്ണപുരിയിൽ വരാൻ കഴിയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ

കൃഷ്ണന്റെ കാര്യമില്ല. കൃഷ്ണൻ കുട്ടിയായിരുന്നല്ലോ. കൃഷ്ണൻ എങ്ങനെയാണ് മതം നൽകുക. മതം നൽകാൻ യോഗ്യനായി തീരുമ്പോഴല്ലേ രാജ്യത്തെ നയിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ശിവബാബ പറയുകയാണ് എന്നെ നിരാകാര ലോകത്ത് ഓർമ്മിക്കൂ. എന്നാൽ കൃഷ്ണൻ പറയും എന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഓർമ്മിക്കൂ. അദ്ദേഹവും പറയുന്നത് കാമം മഹാ ശത്രു ആണ്, അതിന്മേൽ വിജയം നേടൂ. അവിടെ വിഷം ലഭിക്കുകയില്ല, അതിനാൽ വിഷത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് പവിത്രമാകൂ. ഈ ഇരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിതരുന്നത് കൃഷ്ണന്റെ അച്ഛനാണ്. ശരി മനസ്സിലാക്കൂ മാനവർ എന്റെ നാമം എടുത്തുമാറ്റി മകന്റെ നാമം ഇട്ടുകൊടുത്തു, കൃഷ്ണനും സർവ്വഗുണ സമ്പന്നൻ തന്നെയാണ്. കൃഷ്ണനും പറയുന്നു, ഗീതയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് കാമം മഹാ ശത്രുവാണെന്ന്. കൃഷ്ണനേയും ആരും മാനിക്കുന്നില്ല. അതനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവരും ആരുമില്ല. വിചാരിക്കുന്നു കൃഷ്ണൻ സ്വയം വരും അപ്പോൾ നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം പ്രകാരം നടക്കും അതുവരെ വികാരത്തിൽ മുങ്ങിത്താണുകൊണ്ടേയിരിക്കാം. സന്യാസിമാർക്കും മറ്റും പറയാൻ കഴിയില്ല അതായത് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രാജയോഗം പഠിപ്പിക്കാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന്. ഇത് അച്ഛൻ തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കിതരുന്നത് അതും സംഗമത്തിലെ കാര്യം തന്നെയാണ്. കൃഷ്ണൻ ഉള്ളത് സത്യുഗത്തിലാണ്. അദ്ദേഹത്തേയും അങ്ങനെ യോഗ്യനാക്കി മാറ്റുന്നവൻ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അപ്പോൾ ശിവബാബ സ്വയം പറയുകയാണ് കൃഷ്ണനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ കുടുംബത്തേയും ഇപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ യോഗ്യരാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്ന് ഉയർന്ന പദവി നേടാൻ വേണ്ടി ബാബ എത്ര പ്രയത്നമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇല്ലെങ്കിൽ പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന് ചുമട് എടുക്കും. അച്ഛനിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായ സമ്പത്ത് എടുക്കണം. സ്വയം തന്നോട് ചോദിക്കണം ഞാൻ ഇത്രയും സത്പുത്രൻ ആണോ? സത്പുത്രരും നമ്പർവാർ ആണ്. ഉത്തമർ, മധ്യമർ, കനിഷ്ഠർ. ഉത്തമരായവർ ഒരിക്കലും ഒളിച്ചിരിക്കില്ല. അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദയ ഉണ്ടാകും നമ്മൾ ഭാരതത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്യും. സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകരും നമ്പർവാർ ആണ് – ഉത്തമർ, മധ്യമർ, കനിഷ്ഠർ. ചിലർ വളരെയധികം കൊള്ളയടിക്കും, സാധനങ്ങൾ വിറ്റ് തിന്നും. അപ്പോൾ അവരെ സത്യതയുള്ള സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർ എന്നെങ്ങനെ പറയും? സോഷ്യൽ വർക്കേഴ്സ് എന്ന് നമ്മെയാണ് പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ സമൂഹത്തിന്റെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. സത്യമായ സേവനം ചെയ്യുന്നത് ബാബ തന്നെയാണ്.

നിങ്ങൾ പറയുന്നു നമ്മളും ബാബയോടൊപ്പം ആത്മീയ സെർവന്റ്സ് ആണ്. മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയെ എന്നുമാത്രമല്ല തത്ത്വങ്ങളേയും പവിത്രമാക്കുന്നു. സന്യാസി ഇതറിയുന്നില്ല എന്തെന്നാൽ തത്ത്വവും ഈ സമയം തമോപ്രധാനമാണ്, ഇതിനേയും സതോപ്രധാനമാക്കണം എന്ന്. സതോപ്രധാനമായ തത്ത്വങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ ശരീരവും സതോപ്രധാനമാകുന്നു. സന്യാസിമാരുടെ ശരീരവും ഒരിക്കലും സതോപ്രധാനമൊന്നും ആകുന്നില്ല. അവർ വരുന്നതു തന്നെ രജോപ്രധാന സമയത്താണ്. ബാബ ഒരുപാട് മനസ്സിലാക്കിതരുന്നുണ്ട് എന്നാൽ കുട്ടികൾ വീണ്ടും മറന്നുപോകുന്നു. ഓർമ്മ നിലനിൽക്കുന്നത് അവർക്കാണ് ആരാണോ മറ്റുള്ളവരെ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ദാനം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ധാരണയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ആരാണോ നല്ല സേവനം ചെയ്യുന്നത്, അവരുടെ പേര് ബാപ്ദാദയും പ്രശസ്തമാക്കും. ഇത് കുട്ടികൾക്കും അറിയാവുന്നതാണ് എന്തെന്നാൽ സേവനത്തിൽ ആരെല്ലാമാണ് തീവ്രമായിട്ടുള്ളത് എന്ന്. ആരാണോ സേവനത്തിൽ ഉള്ളത് അവർ ഹൃദയത്തിൽ കയറുന്നു. മാതാവിനേയും പിതാവിനേയും സദാ ഫോളോ ചെയ്യണം. അവർ തന്നെയാണ് സിംഹാസനയോഗ്യരാകുന്നത്. സേവനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖം നൽകുന്നു. തന്റെ മുഖം ദർപ്പണത്തിൽ നോക്കൂ ബാബയുടെ സത്പുത്രനായോ? സ്വയം എഴുതാൻ കഴിയും എന്തെന്നാൽ ഇത് എന്റെ സേവനത്തിന്റെ ചാർട്ടാണ്. ഞാൻ ഈ സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, താങ്കൾ ജഡ്ജ് ചെയ്യൂ. അപ്പോൾ ബാബക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. സ്വയം തന്നെയും ജ്ഡ്ജ് ചെയ്യാവുന്നതാണ് ഞാൻ ഉത്തമനാണോ, മധ്യമനാണോ, അതോ കനിഷ്ഠൻ ആണോ? കുട്ടികളും അറിയുന്നു ആരാണ് മഹാരഥി, ആരാണ് കുതിരപ്പടയാളി എന്ന്. ആരും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. ബാബക്ക് കണക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാബ മുന്നറിയിപ്പും തരും. കണക്കില്ലെങ്കിലും മുന്നറിയിപ്പ് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ എത്ര സമ്പത്ത് നേടണമോ അത് പൂർണ്ണമായും എടുത്തുകൊള്ളൂ. ശേഷം ബാപ്ദാദയിൽനിന്നും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിക്കും. ഇതാ വലിയ അമ്മ ഇരിക്കുന്നു, ഇദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വേണമെങ്കിലും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നേടാൻ സാധിക്കും. ഈ വണ്ടർഫുൾ മമ്മിക്ക് ഒരു മമ്മി ഇല്ല. ഏതുപോലെയെന്നാൽ ആ അച്ഛന് മറ്റൊരു അച്ഛൻ ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ മമ്മ സ്ത്രീകളിൽ നമ്പർവൺ ആണ്. ഡ്രാമയിൽ ജഗദ് അംബാ എന്ന് പാടപ്പെടുന്നു. സേവനവും വളരെയധികം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെ ബാബ പോകുന്നുവോ, അങ്ങനെ മമ്മയും പോയിരുന്നു. ചെറിയ-ചെറിയ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാവരേക്കാളും തീവ്രമായി പോയി. ബാബയോടൊപ്പം വലിയ

ബാബ ഉണ്ട്, അതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ ഇവരെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സത്യുഗത്തിൽ പ്രജകൾ വളരെ സുഖികൾ ആയിരിക്കും. തങ്ങളുടേതായ കൊട്ടാരങ്ങളും, പശുക്കളും, കാളകളും ഒക്കെ ഉണ്ടാകും.

ശരി - മക്കളേ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കൂ സമൃദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കൂ മറക്കരുത്, മറ്റാരെയും ഓർമ്മിക്കരുത് എന്തെന്നാൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് ശിവബാബയെയാണ്. തന്റെ ശരീരത്തെ പോലും മറന്നുപോകണം അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ എങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കും. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിന് ശേഷം കളഞ്ഞ് പോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്ക്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

1. ആരോടും കോപിക്കരുത്. മനസ്സാ-വാചാ-കർമ്മണാ സർവ്വർക്കും സുഖം നൽകൂ. ബാബയുടേയും പരിവാരത്തിന്റേയും ആശിർവാദം എടുക്കണം.

2. സത്പുത്രരായി ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയ സേവനം ചെയ്യണം. ദയാഹൃദയരായി ആത്മീയ സോഷ്യൽ വർക്കർ ആകണം. ശരീരം-മനസ്സ്-ധനത്തിലൂടെ സേവനം ചെയ്യണം. സത്യമായ സാഹിബിനോട് സത്യമായിരിക്കണം.

വരദാനം:- ഹൃദയം ഒരു ദിലാരാമനിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് സഹജയോഗിയാകുന്നവരായ സർവ്വ ആകർഷണ മൂർത്തിയായി ഭവിക്കൂ.

ദിലാരാമന് ഹൃദയം നൽകുക അർത്ഥം ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക - ഇതിനെ തന്നെയാണ് സഹജയോഗം എന്ന് പറയുന്നത്. എവിടേ മനസ്സുണ്ടോ അവിടെ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിയും പോകുന്നത്. എപ്പോൾ ഹൃദയവും ബുദ്ധിയും അർത്ഥം സ്മൃതി, സങ്കൽപ്പം, ശക്തികൾ എല്ലാം ബാബക്ക് നൽകിയോ, മനസ്സ്-വാക്ക്-കർമ്മം എന്നിവയാൽ ബാബയുടേതായോ അപ്പോൾ ഒരു സങ്കൽപ്പമോ അഥവാ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഉള്ള ആകർഷണമോ വരാനുള്ള മാർജിൻ പോലും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. സ്വപ്നം പോലും ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ ആയിരിക്കും വരുന്നത്. എപ്പോൾ എല്ലാം നിന്റേത് എന്ന് പറഞ്ഞുവോ അപ്പോൾ മറ്റൊരു ആകർഷണം വരുന്നതേയില്ല. സഹജമായി തന്നെ സർവ്വ ആകർഷണ മൂർത്തിയായിത്തീരും.

സ്ലോഗൻ:- ബാബയോടും ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തോടും അഗാധമായ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ സഫലത കിട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും.